

FILM
Kennis
centrum

50 jaar na het laatste begin

Gesprek en film

17 april 2026
Mimik Deventer

Gesprek en film. Film en gesprek. Spreken over film, spreken met filmmakers, vertonen van Nederlandse films en spreken over filmvertoning in Nederland. Dat is het programma van 17 april in Mimik te Deventer georganiseerd door Filmkenniscentrum.

Filmprogramma

10.30 uur. Zaal 2: *Miss Moxy*, Vincent Bal, Wip Vernooij (88 min.)

13.30 uur. Zaal 4: *Shorts uit Zwolle en omgeving*, diverse regisseurs (34 min.)

14.45 uur. Zaal 4: *Twente Short Beyond the screen*, diverse regisseurs (98 min.)

10.30 uur. Zaal 2

***Miss Moxy*, Vincent Bal, Wip Vernooij (88 min.)**

In de Nederlandse animatiefilm *Miss Moxy* wordt de naïeve maar verwaande lapjeskat Miss Moxy tijdens een vakantie in Zuid-Frankrijk gekidnapt door een ambitieuze pensionhouder die met de kat een diertalentenshow wil winnen. Moxy weet te ontsnappen en moet de weg naar huis zien te vinden. Daarvoor zal ze moeten samenwerken met onverwachte bondgenoten: een hond en een vogel. Ze zullen ontdekken wat vriendschap is.

Zwolle speelt een opvallende rol in *Miss Moxy*. Het is de thuisstad van de kat Moxy. De stad waar ze naar terug wil keren. Dat Zwolle het decor is, is geen toeval. Scenarioschrijver Maureen Versprille heeft een persoonlijke band met de Hanzestad. Ze woonde en studeerde aan de theaterschool in Kampen maar ging graag winkelen en uit in Zwolle. Ze heeft leuke herinneringen aan de stad en aan de mooie omgeving. 'Ik wilde niet weer een film die in Amsterdam situeerde, zoals zo veel films. Dus toen ik het idee kreeg voor *Miss Moxy* en ze ergens moest wonen dacht ik meteen aan Zwolle. Kampen vond ik net te klein voor het verhaal. Zwolle had voor *Miss Moxy* precies wat ik zocht: het stadse en tegelijk het vriendelijke van de provincie, maar wat de doorslag gaf waren de fijne herinneringen aan de tijd die ik er doorgebracht heb.'

Ook een van de producenten van *Miss Moxy* Jolande Junte kende ze uit die tijd. Zij studeerde aan de kunstacademie in Kampen en heeft haar roots in Hardenberg.

Een opgenomen interview met hen is toegevoegd als inleiding bij de film.

13.30 uur. Zaal 4

Shorts uit Zwolle en omgeving, diverse regisseurs (34 min.)

De makers van de films zijn aanwezig om te praten over hun films en het filmklimaat in Zwolle.

Red deer, Lucas Snijder (experimenteel) Er wordt geen uitgewerkt verhaal voorgezet maar je voelt de vertelling, de zwaarte, de omgeving, de onduidelijkheid, de zoektocht in deze mooie en slim opgezette film.

Creatief visueel verhalen vertellen, dat is het motto van het bedrijf van Lucas, de Nederlands-Spaanse regisseur uit Zwolle. Begonnen, als zovelen, als no-budget filmmaker hoopte Lucas een voorbeeld voor jongeren uit Zwolle te zijn én beroemd te worden.

Mensenfotograaf, Jort Ploos van Amstel (documentaire) Zwart-wit portret van de mensenfotograaf Willem Wernsen in actie in Zwolle. Zoals Willem mensen fotografeert, met vriendelijkheid, zeer gestileerd, stijlvol én direct uit het dagelijkse leven zo wordt hijzelf geportretteerd in deze film.

Altijd hetzelfde liedje, Jort Ploos van Amstel en Crissi Apostolidis (fictie) Het leven als een theaterstuk in plaats van een confrontatie. In dit geval een verjaardag als een theaterstuk waarbij het gangbare toch wat vreemd overkomt. Iedereen een rol zien spelen werkt op zijn minst vervreemdend en zet aan tot denken.

De een is opgeleid aan Artez in Arnhem, de ander aan Artez in Zwolle, samen maakten Crissi en Jort deze film, tevens de afstudeerfilm van Crissi. Al tijdens zijn studie was Jort al succesvol en overladen met prijzen. In *Altijd hetzelfde liedje* komt de combinatie van film en theater en design samen in een geheel, is het fictie, documentaire, registratie?

Papa, Lucas Toornvliet (animatie) Een film over de relatie van een vader met zijn dochter en hun gezamenlijke angst voor de dood. Over trauma, verwerking en liefde, ondanks of dankzij, familiebanden. Met deze film studeerde Lucas af aan Artez Zwolle.

Send, Lucas Toornvliet (animatie) Ongelooflijk wat je kunt doen in 24 uur. Lucas ging tot het uiterste met als resultaat *Send*. Deze korte animatiefilm gaat over zijn passie voor de klimsport boulderen en je eigen grenzen oprekken. Ook gemaakt tijdens zijn studie aan Artez.

14.45 uur. Zaal 4

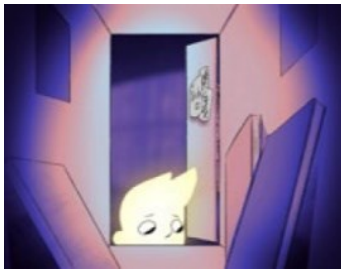
Twente Short Beyond the screen, diverse regisseurs (98 min.)

Twente Short presenteert voor het eerst buiten Twente het beste van dit Oldenzaals festival. Tien korte films inclusief de winnaars van het Gouden Boeschoolmenneke voor beste fictie, documentaire en animatie én de publieksfavoriet. Al deze Nederlandse films worden begeleid door een kort portret van de makers. Een aantal makers is bovendien live aanwezig voor een gesprek. Wereldpremière van 'Twente Short Beyond the screen'.

Light within, Martijn Kersten (animatie) Een jongen krijgt op een date een nare herinnering.

Zoals een plant groeit, Jort Ploos van Amstel (documentaire) Een verkenning van groei, transformatie en samenwerking.

A sailboat in a city, Ugur Darya Eroglu (documentaire) Een flaneur door de stad.

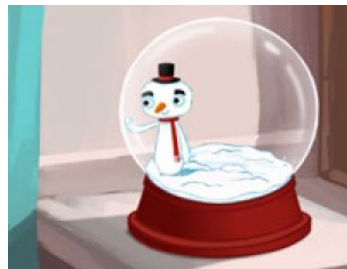

Knor, Sterre Rutten (fictie) Laila wordt ouder, moet ze haar liefde voor haar knuffel heroverwegen?

Snowmate, Noushin Koulivandi (animatie) Een eenzame sneeuwpop wil niet langer alleen zijn.

The chery tree, Tzetz Lazarov (animatie) Twee kinderen ontmoeten elkaar onder een kersenboom. Het leven scheidt hen.

Waaidag, Roman Hageman (fictie) Na een verwoestende klimaatcrisis, de jaarlijkse samenkomst.

Manus, Studenten Saxion (fictie) Zichtbare geesten op aarde; zoals ooit de Romeinen dachten.

Human layers, Fatemeh Zare (animatie) Hoe gedragen mensen zich in steeds een andere omgeving.

Cell buddies, Studio Brute Beesten (animatie) Een wasbeer en een zeekoe zitten opgesloten. De wasbeer bedenkt een plan om te ontsnappen.

Praatprogramma 50 jaar na het laatste begin

Eind 2025 verschijnen onafhankelijk van elkaar drie publicaties. De publicaties zijn zeker niet één op één vergelijkbaar, ze hebben wel alle drie als een rode draad kunst, ondernemen en de toekomst.

De Raad voor Cultuur publiceerde 14 november 2025 het adviesrapport 'Ieder zijn aandeel. Naar een evenwichtig financieel ecosysteem voor de cultuursector'. Dit gaat over de financiering van de culturele sector en de rol van de diverse overheden en de vrije-markt daarin. Conclusies: Er moet meer geld bij vanuit de overheid en een aantal financiële regelingen moet eenvoudiger of opengesteld worden voor de culturele sector; Een stabiele betrouwbare overheid kan een hefboom zijn voor private gelden met name voor schenkingen en sponsoring. Dit geldt in de praktijk echter alleen voor de grote culturele instellingen waar al miljoenen in omgaan; Tenslotte is het volgens de Raad voor Cultuur van belang voor de culturele organisaties om cultureel te ondernemen. Zij moeten nog meer investeren in bedrijfseconomische kennis.

Trendbureau Overijssel presenteerde 3 november 2025 'Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet. Handreiking voor een gesprek over de toekomstige rol van kunst en cultuur in de samenleving'. Hierin worden drie invalshoeken om naar kunst te kijken ontrafeld: Kunst als autonome uiting. De kunst en de maker staan centraal hierin. Kwaliteit, noodzaak en een top down missionaristische benadering bij de presentatie staan voorop; Kunst als onderneming. De kunst en de presentatie van kunst is en wordt gezien en behandeld als een economisch goed. Economisch hier in de zin van vrije markt economisch met vraag en aanbod. Dit is min of meer ook de benadering van de Raad voor Cultuur; In de derde invalshoek is kunst meer onderdeel van het sociaal domein. Kunst die een grote rol heeft in het verbinden en kunst als deel én als uiting van identiteit en gezamenlijk zinnig.

In de dagelijkse praktijk en discussies lopen deze drie invalshoeken bijna altijd door elkaar. Ze zijn verweven maar ze verschuiven ook: in tijd, in plaats, in positie in de culturele keten en in beleving. Deze driedeling is niet zozeer nieuw maar, in het geval van de filmhuisvertoning, uitgekristalliseerd uit eenzelfde oorsprong: middelen om kunstenaarsfilms in de gemeenschap te brengen.

'Film in Overijssel IX. 50 jaar na het laatste begin' van Filmkenniscentrum verscheen 12 november 2025. Het grote verschil met de twee voorgaande publicaties is dat 'Film in Overijssel IX' specifiek inzoomt op filmvertoning. Basis is in hoeverre het publiek, tegenwoordig de consument, nog open staat of behoefte heeft aan vertoning van de 'kwalitatief betere film' waarvoor de filmhuizen ooit werden opgericht. En daarbij: hoe in de jaren van het 'cultureel ondernemen' aan vertonerskant, van aanbodzijde, hierop wordt ingespeeld door diverse soorten vertoners. In feite zijn de invalshoeken van 'ik zie, ik zie' ook sterk de manieren waarop film vertoond wordt en waarbij in de loop van enkele decennia een verschuiving te zien is van de eerste top down benadering via de tweede economische benadering naar de derde (toekomstige) benadering met meer nadruk op het sociaal domein.

Door geen afstand te nemen van het verleden is het moeilijk vanuit de drie benaderingswijzen van 'Ik zie, ik zie' te kijken. Ook de Raad voor Cultuur (en Filmkenniscentrum) treft dit. Met de conclusie over het belang van cultureel ondernemen ontstaat een beeld waarbij de culturele sector nog geleid wordt door idealistische geitenwollen sokken. Dat is al jaren niet meer het geval. De truien zijn al lang ingewisseld voor de pakken. Desalniettemin treden financiële problemen op, vaak gepaard met een slechte match met gemeentelijke politiek, financieel beheer, verwachtingen, sturing en vaagheid over te kiezen invalshoek. Ook dat is onderdeel van (cultureel) ondernemen. In dit speelveld doen gemeenten op vele plaatsen in Nederland verwoede pogingen om ook film te betrekken in hun plannen vanwege de culturele en sociale rol daarvan maar dat moet dan wel door private partijen

gerealiseerd en gefinancierd worden die op hun beurt denken: waarom zou ik het risico lopen? Tegelijkertijd zijn er veel theaterpodia die er juist een goede inkomstenbron in zien.

Schijnbaar speelt er iets, is er onbehagen of is er behoefte aan ontwarring, aan duidelijkheid, waarom anders onafhankelijk van elkaar zoveel aandacht voor dit onderwerp? Geld en cultuur is geen nieuw thema, het is iets van alle tijden. Er is ook niet opeens een zak met geld bijgekomen of een geldkraan dichtgedraaid. Of loopt iedereen achter de feiten aan? Worden er nu dingen benoemd die al lang in de praktijk gangbaar zijn. Of is er misschien een drempel gepasseerd? Tot hier en niet verder? Of is ons besef, zijn onze oordelen veranderd over hoe we vinden dat het moet gaan? Zowel voor wat betreft bekostiging als voor wat inhoud. Niet om een Poolse landdag te organiseren verre van.... wel om vragen te stellen. Vanuit deze context luidt de immer terugkerende vraag voor deze dag: waar gaan we naar toe en hoe dan we dat, zijn we nog op de goede weg met onze modellen, verwachtingen of financiering terwijl het kader, de maatschappij, veranderd is?

Praatprogramma: 10.30 – 12.30 uur. Zaal 4
50 jaar na het laatste begin

1^e spreker: Dick Smits

Dick Smits is oprichter van Filmkenniscentrum en de Verenging van Filmhuizen. Sinds 15 jaar publiceert hij in de reeks 'Film in Overijssel' zijn bevindingen over de Overijsselse en de Nederlandse filmvertoning. De laatste publicatie gaat over veranderingen in het vertoningslandschap. Naar aanleiding hiervan zal aan de hand van cijfers het verhaal verteld

worden van de hedendaagse stand van zaken van filmvertoning. Wie doet wat en voor wie?

2^e spreker: Sandra Trienekens

Dr. Sandra Trienekens is sociaal geograaf en cultuursocioloog. Burgerschap en de kunsten zijn speerpunten van haar onderzoek. Dat onderzoek richt zich steeds op veranderingen in de cultuursector, samenwerking en de realisatie van een toekomstgerichte sector. Sandra Trienekens is medeauteur van 'Ik zie ik zie'. In dit boek, nadrukkelijk bedoeld als handreiking voor gesprek, worden zoals al kort vermeld drie invalshoeken om naar kunst te kijken benoemd: in de ene staan de kunst en de maker centraal; vervolgens wordt kunst beschouwd als onderneming; en in de laatste invalshoek is kunst deel van het sociaal domein. In het dagelijks leven en dagelijkse discussies lopen de drie visies meestal door elkaar. Sandra Trienekens zal deze warboel ontrafelen.

3^e spreker: Henk Procee

Prof. Dr. Henk Procee was hoogleraar filosofie aan de Universiteit Twente waar hij tevens directeur was van Studium Generale. Hij is zowel fysicus als filosoof: zijn belangstelling strekt zich uit over een breed terrein. Na zijn emeritaat is hij kartrekker geworden bij het Stift in Weerselo, 'het kleinste filmhuis van Nederland', waar de films altijd ingeleid worden en er nagepraat wordt. Hij biedt een korte reflectie op kunst, wat mensen bindt, dit symposium, en waartoe filmhuizen op aarde zijn.

Onder leiding van Roeland Loosen zal tussendoor steeds het gesprek gevoerd worden met de sprekers en de aanwezigen in de zaal, om te beginnen met gedeputeerde van Overijssel Tijs de Bree (portefeuilles o.a. financiën, cultuur en sociale agenda).